
Wyjaśnienie Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 6 maja 1965 r. : (wyciąg)

Palestra 9/6(90), 76-77

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

13. Plenum jest zdania, że wprowadzone przez obecny ustrój adwokatury uspołecznienie adwokatury uzasadnia traktowanie adwokatów wykonujących zawód w zespole — w świetle przepisów podatkowych — na równi z pracownikami i tym samym stosowanie skali „O”, a nie jak dotychczas „P” podatku od wynagrodzeń.
14. Plenum, opierając się na wypowiedziach na wszystkich niemal zgromadzeniach delegatów, stwierdza z niepokojem stały wzrost obron z urzędu i mnożące się wypadki wyznaczania tych obron bez dostatecznej ku temu podstawy. Plenum zwraca się do Prezydium NRA o podjęcie w tej sprawie odpowiedniej akcji.
15. Plenum stwierdza, że nie zostało dotychczas rozwiązane zagadnienie właściwej więzi adwokatów-radców prawnych zarówno między sobą, jak i z organami adwokatury. Plenum aprobejuje powołanie przez Prezydium NRA i niektóre rady komisji do spraw adwokatów-radców prawnych i oczekuje dalszych kroków w tej sprawie.
16. W związku z powszechnym zaniepokojeniem, jakie wzbudza w szeregach adwokatury sposób oświetlania problemów reformy adwokatury na łamach „Prawa i Życia”, Plenum zleca Prezydium NRA podjęcie w tej sprawie rozmów w Prezydium Zarządu Głównego ZPP.

B. WYJAŚNIENIE

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 6 maja 1965 r.

(wyciąg)

ZESPOŁY ADWOKACKIE MOGĄ PRZYJMOWAĆ SPRAWY OBJĘTE USTAWĄ Z DNIA 17.VI.1959 R. O PASZPORTACH, JEDNAKŻE PRZYJĘTE ZLECENIA NIE MOGĄ WYKRACZAĆ POZA UDZIELENIE POMOCY PRAWNEJ W POWYŻSZYCH SPRAWACH

Z uzasadnienia:

(...) Uzyskiwanie paszportów, tj. dokumentów, na podstawie których obywatel polski może się udać za granicę, jak również wrócić do kraju, normuje ustawa z dnia 17.VI.1959 r. o paszportach (Dz. U. Nr 36, poz. 224; zm. Dz. U. z 1962 r. Nr 39, poz. 172). Ustawa ta przewiduje administracyjny tryb uzyskiwania paszportów, wobec czego postępowanie w tych sprawach normuje k.p.a., który przewiduje w tym postępowaniu udział pełnomocników, w szczególności adwokatów (art. 30 k.p.a.). Ustawa o paszportach wprowadza do normy art. 30 k.p.a. odstępstwo w art. 25 stanowiąc, że organy właściwe do wydawania paszportów, wkładek paszportowych do dowodów osobistych i dokumentów podróży mogą nie dopuścić do postępowania w tych sprawach pełnomocnika nie będącego członkiem najbliższej rodziny lub opiekunem ubiegającego się o ten dokument.

Przepis ten, wprowadzając wskazany wyżej wyjątek, potwierdza tym samym regułę wynikającą z art. 30 k.p.a. o dopuszczalności udziału w postępowaniu o uzy-

skanie paszportów pełnomocników, w szczególności adwokatów, chyba że organ paszportowy wyda odmienną decyzję.

Zgodnie z art. 17 ustawy o u.a., zadaniem zespołu adwokackiego jest udzielanie pomocy prawnej, w szczególności w postaci zastępstwa przed organami administracji państwowej, a więc i przed organami paszportowymi. Zastępstwo przez adwokata przed tymi organami musi się jednak mieścić w pojęciu udzielenia pomocy prawnej, nie może się więc sprowadzić do czynności nie mających nic wspólnego z pomocą prawną (np. do wypełnienia formularzy i ich składania lub też do czynności typu pośrednictwa).

W postępowaniu o uzyskanie paszportów potrzeba rzeczywistej pomocy prawnej może jednak niejednokrotnie zachodzić. Przykładowo można tu wymienić odwołanie od odmownej decyzji organu terenowego do Ministra Spraw Wewnętrznych (art. 4 ust. 5 ustawy) oraz problemy określone w § 3 i 4 rozp. z dnia 4.III.1960 r. (Dz. U. Nr 18, poz. 107; zm.: Dz. U. z 1961 Nr 27, poz. 132).

Nie ma więc żadnych przeszkód do udzielania pomocy prawnej przez zespoły adwokackie w sprawach paszportowych, z tym jednak zastrzeżeniem, że zespół w tego rodzaju sprawach może przyjąć zlecenie tylko wówczas, gdy mieści się ono w granicach pomocy prawnej.

W razie powzięcia przez organ paszportowy decyzji w sprawie niedopuszczenia pełnomocnika do udziału w postępowaniu paszportowym, zlecenie przyjęte przez zespół nie może być wykonane, a zawarta umowa z klientem ulega rozwiązaniu przy odpowiednim rozliczaniu się z klientem.

KOMUNIKATY

1.

Zarządzenie

Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 1965 r.

**w sprawie oznaczenia liczby aplikantów adwokackich
dla poszczególnych wojewódzkich izb adwokackich**

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 19 grudnia 1963 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. Nr 57, poz. 309) zarządza się, co następuje:

§ 1. Oznacza się liczbę aplikantów adwokackich dla poszczególnych wojewódzkich izb adwokackich w sposób następujący:

Wojewódzka Izba Adwokatów w:	Liczba aplikantów adwokackich:
Białymstoku	13
Bydgoszczy	17
Gdańsku	10
Katowicach	25
Kielcach	10
Koszalinie	10